

v boju z večkratno sovražno premočjo. Kljub zvezanemu naporu največjih pomorskih sil sveta vodijo po podmorski čolni žilavo in svesti si uspehov napade proti po morju pritekajoči bojni in življenski moči sovražnika. Vedno na boj pripravljene, odpirajo v neutrudljivem delovanju visoko morske bojne sile podmorskim čolnom pot na odprto morje in jim zagotovijo v zvezi z branitelji obali, vir svoje moči.

Daleč od doma se upira majhna, junaška četica naših varstvenih čet hrabro zmečkajoč premoči sovražnika.

V spoštljivosti se spominjamo vseh tistih, ki so svojo življenje za domovino žrtvovali.

Prešinjeno od skrbi za brate na bojišču postavilo je prebivalstvo doma vse svoje moči v odpovedi polne požrtvovalnosti v službo naše velike zadeve.

Mi se moramo in bomo dalje borili, dokler se ne zlomi uničujoča volja sovražnika. Doprinesli bomo zato vsako žrtev in izvršili vse napore naših moči. V tem duhu ste armada in domovina nerazrušljivo zvezani. Njuna enodušna skupna zveza, njuna nevpogljiva volja dosegli boste zmago v boju za pravico in prostost Nemčije. To nam Bog daj!

Viljem I. R.

Upirajoč se na pravičnost naše skupne stvari in zaupajoč v božjo pomoč končnega častnega miru, prekoračili smo prag petega vojnega leta. Pravičnim besedam slavnega nemškega cesarja, ki si je že pred izbruhom vojne prizadeval preprečiti to nečloveško gorje in ki je tudi v teku vojne večkrat skušal podati sovražniku roko sprave, katere je vedno le bila z zasmehovanjem in sovraštvom zavrnjena, pridružujejo se v zvestej zvestobi tudi neomahljivo druge zvezane države, katere so z Nemčijo vred le cilj peklenskega sovražnega načrta. Iz lepih besedij nemškega cesarja se zrcali jasno le edino obrambeni duh naših držav, ki niso nikdar stremile po razširjanju svojih mej in kojih vsiljeni jim boj so v obrambo svojih dežel bile primorane sprejeti in kojega hočejo tudi do častnega konca voditi, dokler se popolnoma ne zlomi uničujoča volja naših zunanjih sovražnikov in peklenski načrt jugoslovanskih veleizdajalcev v notranjosti države, ki edini pomagajo sovražnikom zavlačevati vojno, češ, da se skozi politične nemire v notranjosti dovede Avstrijo in z njo zvesto zaveznico Nemčijo do popolnega poraza, da bi si potem na razvalinah stare Avstrije ustanovili toliko hvalisano jugoslovansko državo, zvezano s krutimi, kraljemorskimi Srbi. Ali to se jim nikdar ne bode posrečilo. Kakor Feniks izšli boste osrednji velesili omlajeni in ojačeni iz tega groznega boja in se boste zvezani skupno poprijeli del enotno-političnega in gospodarskega razvitka.

Italijani postopajajo zverinsko z našimi vjetniki.

Nove dokaze o nečloveškem postopanju Italijanov z našimi vojnimi vjetniki podaja neki avstro-ogrski štabni oficir, ki se je po skoraj dveh letih vjetništvu povrnil. Klofute, udarci s puškinim kopitom po glavi in po telesu, moritev odlikovanih vojakov ter oropanje do kože je nekaj čisto navadnega, kar se dogaja, ko Italijani zajamejo naše vojake. Vjeto moštvo in oficirje spremlja vsikdar močna straža kavalrije in karabinjerjev. Vjetniki morajo korakati brez vsake hrane in ne smejo niti piti vode; korakati morajo prav naglo, da dohajajo spremljajoče jih jezdce. Tudi ranjeni morajo peš. Bolnim in slabotnim, ki ne morejo dohajati, groze s smrtjo. Po bitki pri Gorici je na cesti Gradisca-Romans k transportu vjetnikov pristopil italijanski oficir in je brez vsakega povoda kar hladnokrvno ustrelil našega feldvebla. Po umiku Italijanov iz Udine so karabinjerji postrelili avstro-ogrsko vjetnike od zadaj, ker jih ti niso mogli več dohajati. Italijanski vojaki, ki so se nahajali ob cesti, koder so naši vjetniki korakali, so

pljuvali našim v obraz in jih zmerjali z našlšč za to primernimi nemškimi psovskami. Transporte vjetnikov zmerja na vse mogoče načine italijansko civilno prebivalstvo vseh stanov, moški, ženske in otroci in si da tako zadovoljstvo svojemu prirojenemu sovraštvu do nas. Pri takem početju še pomagajo straže, saj jim vsi avstrijski narodi niso nič drugega kakor osovraženi „porci di Austriaci“! Po železnici se vozijo oficirji in moštvo v nabasanih živinskih vagonih. V splošnem pa delijo Italijani vjetnike v dve vrsti.

V prvo vrsto spadajo vjetniki iz narodov, katere je treba osvoboditi. Te silijo, da se morajo boriti za Italijo ali entento v obče, večinoma v Macedoniji, Albaniji, v Mesopotaniji in pri Saloniku pod srbskim poveljstvom ali pa na Francoskem.

V drugo vrsto pa spadajo vjetniki iz vseh drugih narodov avstrijskih; ti so delavni italijanski sužnji. Porablja jih povsodi v kamenitih goratih vinogradih v vročini 60 in več stopinj Celzija, v abruških rudokopih, pri pogozdovanju in gradbi cest ter železnic; za svoje delo dobivajo vjetniki 40 centezimov na dan. Noben avstrijski vjetnik, bodisi oficir ali prostak, se ne sme sam pokazati na ulici brez straže, da ga ne bi napadlo ljudstvo. Vjetnike pošiljajo čisto v okužene kraje na delo, v močvirja ob Etni, poleti v pomarančne in oljčne vrtove, kjer dirja na najhujši način mrzlica (malaria), pred katero domačini zbežijo. Za najmanjši prestop se vjetniki kaznujejo s pozameznim zaporom, ali se jim odtegne plača, s postom, z verigami in celo v večletno ječo. Pri pogrebih je prepovedan vsak spreved; ne gomila, ne križ ali napis ne priča, kje je ubogi vjetnik-trpin našel svoj zadnji počitek.

Taki so torej Italijani nasproti nam. To naj bodo torej osvoboditelji ogroženih narodov v Avstriji? S temi se bratijo torej jugoslovanski veleizdajalski lopovi; ti Italijani naj po sodbi Trumbiča in drugih veleizdajalcev v Avstriji ter njihovih tovarišev in somišljenikov pomagajo razkosati Avstrijo in ustanoviti jugoslovansko državo? Ti veleizdajalska ironija!

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Karl Ferschnig †.

Iz sredine največjega boja za obstanek naše lepe domovine iztrgala nam je neizprosna smrt našega nepozabnega in mnogozaslužnega boritelja za avstrijsko pravo, gospoda Karla Ferschnig, cesarskega svetnika, župana trga Rogatec in lastnika zlatega zaslužnega križa, kateri je v ponedeljek dne 5. avgusta 1918 v 76. letu svoje starosti ob 5. uri popoldan po dolgi, težki bolezni mirno zaspal. Pogreb nepozabnega rajnega vršil se je v sredo dne 7. avgusta 1918. — Trg Rogatec izgubil je z njim vrlega moža in pospeševalca kulturne dvige rogaškega okraja. — Bodi mu štajerska zemlja, za katero se je boril in živel, lahka! Hudo prizadeti družini pa naše globoke sožalje!

Imenovanja v justični službi na Štajerskem. Deželnosodna svetnika in predstojnika okrajnih sodnij Hubert Wagner v Laškem trgu in dr. Franc Pupacher v Ormožu ter namestnik državnega pravika dr. Karl Weingerl v Celju so imenovani za deželnosodne svetnike v Celju.

Cene bricev v Ptuj. Radi velike draginje, kakor tudi radi pomanjkanja mila in perila, je deželno društvo bricev za Štajersko, kakor v vseh drugih mestih zvišalo cene tudi v Ptuj, in sicer za britje K 1.—, za striženje las K 1.50.

Iz ptujske okolice se nam poroča! Zadnji „Štajerc“ prinesel je članek „Štedljivost za prihodnost“, kateri je našel v kmetijskih krogih prav dober odmev. Na nekaj pojedinih točkah

je pa članek vendar le še pozabil in sicer na to, naj kmet, oziroma doma ostala kmetica ali posestnica štedi z denarjem in ga naj ne zapravlja za razkošno, nepotrebno blago ter za neumne igrače in druge norčije, katerih kmet dosedaj ni poznal in brez katerih je on in njegova deca prej tudi srečno živela, kajti take reči ne trajajo, nimajo pojma in se zahteva za nje danes gorostasne in nezaslišane cene. Dalje ima članek prav, da vspodbuja in opozarja zadolžene posestnike, naj svoje dolgove v šparokasah poravnajo, da bode njihovo gospodarstvo v prihodnosti prospevalo in da se bodo vzdignili iz življenja vednih denarnih zadreg, v katerih so dosedaj živeli. Izbiijejo naj si iz glave neumno misel, da bode denar svojo vrednost izgubil in da ga radi tega tako lahkomišno zapravljajo. Zavedajo naj se in gledajo v bodočnost, ko bode končala vojna in bodo ta sedaj prihranjen in prislužen denar nujno rabili. Treba bode novih denarnih sredstev za povzdigo in pospeševanje umnega gospodarstva, treba bode denarja za popravo hiš in gospodarskih poslopij, za nakup živine, ki je poljedelstvu za pridobitev gnoja neobhodno potrebna, kajti ta stoji s poljedelstvom v tako ozki dotiki, da brez iste ni več kruha in tudi ne zaslužka. Varujmo se torej prepada, ki bi bil za nas in naše otroke v prihodnosti izgubonosni. Kdor se ne more sedaj iz njega izklobacati, ta je za bodočnost izgubljen in temu ni več za pomagati.

Kmetu v pouk in opomin. Če se podamo na deželo, vidimo tu pa tam prav dobro urejena in tako umno uravnana polja, ki jih je vredno posnemati, drugod pa zopet tako ostudno in nestrokovnjaški obdelane in zruvane njive, pri katerih je dotičnik, namesto da bi mu vrgle kak dobiček, na izgubi. Tako se vidi na ptujskem polju ob cesti St. Janža kakih 6 km od Ptuja sedem ali osem njiv večih posestnikov, katere so res vzor umnega poljedelstva in katere je treba na vsak način posnemati; tam se vidi lepo urejene široke ogone z ozkimi brazdami, ki nesejo tamošnjim posestnikom lep dobiček. Nekaj korakov dalje pa vidimo zopet gorostasno nasprotje. Tako zruvane in grdo obdelane njive, da se človeku kar stadi ter da se mora vsak umen poljedelec nad tem hudovati in jeziti. Tam vidimo namreč njive z ozkimi ogoni in širokimi, širokimi brazdami, katere zgledata, kakor da bi vsak dan svinje po njih rovale. Ali tamošnjim posestnikom ne sega um tako daleč, da bi izprevideli, da so le na izgubi? Ali ne pomislijo, da zgubijo z mnogoštevilnimi ogoni in širokimi brazdami najmanj dve tretjini svoje zemlje, ki jim ne donaja nobenega haska in za katero morajo vendar svoje davščino plačevati? Sedaj, ko dobi kmet za svoje pridelke tako lepe bankovce, se tem bolj izplača, da se izkoristi vsak prostorček zemlje in to ne koristi njemu samemu ampak pri pomanjkanju življenskih sredstev tudi splošnosti in obenem ogroženej domovini. Pospešujte torej umno poljedelstvo in posnemajte vaše vzorne sosedje in uvideli boste, da služite splošnosti ter da koristite nele samemu sebi s tem, da skozi umno obdelovanje mnogo več pridelate, marveč da lahko tudi večje množine vaših pridelkov oddate.

Pred oddajo v norišnico — ušla. Neka 24 let stara Marija Korošec, roj. Hajnžič bila je radi tatvin pri okrožni sodnji v Mariboru v preiskovalnem zaporu. Postopanje proti njej se je radi slaboumnosti vstavilo in 2. tega meseca moralo bi se Korošec oddati v norišnico Feldhof. Pred oddajo pa je mestnemu pazniku zaporov ušla.

Najvišje cene za sveže sadje. Štajersko ces. kr. namestništvo je določilo za sveže sadje kot za češplje, jabolke, hruške in slive in sicer pri prodaji na drobno, t. j. do 5 kg, sledeče najvišje cene: Za takozvana luksus-jabolka brez pogreška kilogram K 1.68 za Gradec, K 1.68 za prodajalne in K 1.60 za vse druge občine v deželi. Za luksus-jabolke s pogreškom K 1.22, 1.16, 1.10. Za namizna jabolka prvovrstne kakovosti K 1.14, 1.48,

140, drugovrstne kakovosti K 128, 132, 126. Za namizna jabolka K 1—, 104, 98 v; jabolka za hišno rabo 90, 94, 88 v; jabolka za mošt 56, 58, 54 v. Namizne hruške prve kakovosti K 130, 134, 128; druge kakovosti K 118, 122, 116; rane hruške K 128, 132, 126; hruške za domačo rabo 84, 88, 82 v; za hruške za hruškovce 54, 58, 52 v. Za češnje, natrgane, namizno blago K 114 118, 110; za z drevja streseno blago 82, 86, 80 v; za slive K 118, 122, 116. Pri vseh teh cenah velja prva številka za Gradec, druga za prodajalne in tretja pa za ostale občine v deželi in sicer veljajo te cene samo za inozemsko blago. — Za tuje, kot za ogrsko blago so pa vrata za švinel široko odprta. Radovedni smo, kako se boode tudi to izteklo.

Razno.

Vojni poštni promet zavitkov. Odslej je pod obstoječimi pogoji dovoljen promet s privatnimi zavitki k poštnim uradom: 291, 454, 586, 593, 595, 647, 1056, 1057, 1058, zaprt pa k poštnim uradom: 5, 142, 144, 194, 232, 265, 334, 342, 345 in 362, oziroma dopustna pošiljatev blagovnih vzorcev odslej tudi k vojno poštnim uradom 593, 1057 in 1058, zaprta pa k vojno-poštnim uradom 142, 232 in 627.

Množina žita, katero si sme kmetovalec obdržati zase in za osebe, ki žive z njim v skupnem gospodarstvu, se je z odredbo ministertva za ljudsko prehrano določila. Glasom te ministerijske odredbe si sme pridržati kmetovalec za vsako osebo, ki ima več kakor 15 let, po 11 kg žita na mesec, za ostale osebe pa po 9 kg. Ta kvota je določena za kmetovalce, ki se osebno udeležujejo poljskega posla, drugi pa si smejo pridržati samo po 675 kg žita na mesec za vsako osebo, ki še spada k gospodinjstvu.

Odpust letnika 1868. „Grazer Tagblatt“ poroča, da je vojna uprava odredila, da se rojstveni letnik 1868 trajno odpusti in sicer da se odpuste vsi oni vojaki tega letnika, ki imajo pravico do poljedelskega dopusta.

Žrtev svoje žene. V občini Brje pri Rihembergu je ustrelila gostilničarjeva žena svojega moža, Mihaela Kljun s petimi strelji in se nato sama javila z besedami: „Hudiča sem ubila.“ Med obema je vladal večer razpor in prepir, ki je končno končal z žaloigro. Svoje hčere je odpravila usodne dne z doma in ko je prišel mož z dela domov, je izvršila žena svoje krvavo delo. Žena pride pred tržaško porotno sodišče.

Kakaj ni mesa? Na zaprti mestni železniški progi med Hütteldorf-Hacking je stal, kot poroča „Abd.“, več dni velik transport ukrajinskih volov. Nihče se ni brigal za živali. Konduktar je pravil, da že več tednov niso imeli skoro nič jesti. Med potoma jih je poginilo 35, potem pa še 2. Prestala živina je bila sama kost in koža. — Tako lahkomišelnost niso spravljajo ob meso. Iz tega se vidi, kako brezbržno se pri nas z vsem postopa. Nalašč delujejo na to, da bi Avstrijo prej ali slej dovedli do razsula.

Policija v Fiumi zaplenila za 60.000 kron zlata. Zadnje dni je aretirala policija v Fiumi nekaj oseb, ki so prodajale zlato. Domnevajo, da to more biti ono zlato, ki so ga nedavno pokradli v Budimpešti. Več oseb so vtaknili v zapor, zaplenjeno zlato v vrednosti 60.000 kron pa so shranili, dokler se ne izkaže, odkod je prišlo.

Upravni aparat v Avstro-Ogrski. O ustavnih in upravnih reformi pri nas v Avstriji se je že dovolj govorilo. Naprej se pa ne more, ker je tu vse preveč različnih naziranj. Najvažnejša reforma, ki jo je bilo treba izvesti, pa se tiče žepa visokih in višjih gospodov. Imamo lepreveč in večina merodajnih krogov, ki sedijo pri državnih koritih. Primera z Ogrsko v tem marsikaj razjasni. Na Ogrskem izvršuje svoj posel v postavodajni, upravni in pravosodni službi 75.101 oseb in ti preživljajo 119.946 oseb; v Avstriji pa 245.165 oseb, ki imajo preživljati 408.906 svojcev. Torej 653.071 ljudi se živi pri nas od „upravnega aparata“ in le 195.047 oseb na Ogrskem.

„Hic Rhodus, hic salta!“ Nočejo, ali „ne morejo“ enostavneje urediti upravnega aparata, ker se ga drži kot klop le preveč in tudi previsokih oseb s svojo eksistenco in z želodcem. Toda reformirati se bo moralo, ako noče imeti država vedno škodo in le škodo. Davkoplačevalec pa plačuj, da avstrijski krokarji ne trpé pomanjkanja...

Angleško žalovanje za carjem. Berlin, 1. avgusta. „Nordd. Allg. Zeitung“ piše pod naslovom „Anglija žaluje“: Iz Anglije prihaja novica, da je dvor napovedal tritedensko žalovanje radi carjeve smrti. Brez ogorčenja ne moremo čitati te novice, ker tu je doseglo angleško hlinjenje svoj višek. Car je padel kot žrtev angleške politike. Dasi Nemčija za moža, kojega slabost in krutost niste mogli zadržati vojne, ne more imeti globokega sočutja, se jej vendar zdi to žalovanje, ki bodi samo propaganda, kot zasmeševanje mrtveca.

Odpust treh najstarejših letnikov. Dunaj, 5. avgusta. Glasom oficijelnih poročil bodo 51, 50 in 49 let stari ljudje odpušteni izpod zastav. Minister za domobranstvo Czapp je pojasnil poslancem, da je ukrenil vse potrebno glede 49-letnikov. Izmena letnikov prične s 15. septembrom in do 31. decembra 1918 bo demobiliziral zadnji mož pri svojem nadomestnem oddelku. Kot nadomestek prihajajo v prvi vrsti v poštev vsi za pomožno službo sposobni letniki 1870—1900 in v drugi vrsti za fronto in stražo sposobni letniki 1870 in 1871; to sta najstarejša dva letnika, ki sploh prihajata v poštev. Na poljedelce in ljudi sličnih poklicev se bo najbolj oziralo.

Preudaren župan. V nekem švedskem mestecu zbrala se je pred stanovanjem župana večja množina ljudi. „Kaj hočete tukaj?“ jih vpraša župan začuden. — „Mi demonstriramo, da bi dobili več za jesti“, se je slišalo zamolklo iz množice. — „To je vrla ideja“, je odvrnil župan, „jaz pridem takoj dol in bodem protestiral z vami.“

Kolkovanje prošnje za oprostitev. C. kr. finančno ministerstvo je odredilo, da morajo biti prošnje za oprostitev črnovojnikov od črnovojniške službe kolkovane z 2 K in priloge za 50 v. Kjer ni prošnje, mora biti z 2 K kolkovana oprostitevna razvidnica II. eventualno razvidni seznamek o oprostitvah II. Kolkovanja so prosti uradi, železnice, Rdeči križ, pomožna društva in obrati, ki so pod vojaško oblastjo. Oprostitive razvidnice II in razvidne seznamek II je kolkovati na oni strani, kjer je podpisan prošilec.

Zaradi enega nahrbtnika krompirja v smrti tiran. Na ogrski obmejni postaji Slatini je ogrski obmejni policaj prijel 12 letnega dečka z Dunaja, ki je imel krompir v nahrbtniku. Deček je teklen od vagona do vagona, policaj za njim, deček na streho, policaj za njim, deček je pri skoku z vagona na vagon padel z vlaka, ki ga je povozil. Železniški službenici so hoteli policajja ugonobiti, pa je urno zbežal. — Mislimo, da policaj v res potrebnih slučajih gotovo ni tako vesten v službi. Velikih lumpov in tatov seveda policija nikdar ne najde.

Izbojlanje menaže za moštvo v zaledju. Odslej bodo dobivali vojaki v zaledju in vojni vjetniki dnevno 350 gramov kruha, za 100 g več kot pred štirimi tedni in za 250 g več kakor zadnji čas. K temu je pripomogla nova žetev. Mesna racija se je določila na 150 g za vsakega vojaka.

Nove cene kruha in moke. Nova cena kruha uradno še ni bila objavljena, pač pa so dobile politične deželne oblasti od ministerstva za ljudsko prehrano navodila, da izdelajo odredbo o zvišanju krušne cene, da more stopiti v veljavo ob enem s staro količino kruha, ki se bo mogla nakazovati — kot se pričakuje — z 12. avgustom dalje, tudi nova cena za kruh in moko. En hleb 126 dekagramov, t. j. tedenska racija, ki stane zdaj 72 vinarjev, se boode zvišal neke na 1 K 30 vin., kar odgovarja približno 80 odstotnemu povišanju cen. Kilogram moke za peko bo stal okroglo 3 K, cena moke za kuho se bo zvišala za 50 odstotkov in prvovrstna moka za kuho bo stala okrog 1 K 50 vin.; krušna moka pa bo veljala 1 krono.

— To zvišanje cen nalaga mestnemu prebivalstvu v Avstriji novo breme, ki bo znašalo letos gotovo 2 milijardi kron; v prihodnjih sejah poslanske zbornice o davčnih posvetih bodo morali poslanci zahtevati od vlade natančnih pojasnil o bilanci državnega gospodarstva z moko, da dobijo vpogled, če je bilo res neobhodno potrebno, tako zelo podražiti to najvažnejše živilo.

Številka 13 — številka nesrečnica. Med ljudstvom se obče govori, da se zgodi kaka nesreča, če jih sedi 13 ob mizi. Za to bajko prinaša nek švedski list kot dokazilo, sledečo šaljivko: Na železnici peljata se 2 gospoda, govorita o tem in onem in nasledno prideta tudi na babjeverstvo in usodepolni številki 13. Eden vpraša drugega, ali je že bil kdaj kot trinajsti pri mizi. Gotovo, odvrne ta, enkrat sem bil. — Ali ni prinesla številka 13 enemu navzočih kako nezgodo? — Da, skorej vsem. Res, ali je eden umrl? — Ne mislim. Ali se je kaka druga nesreča pripetila? Ali ni bilo zadosti za jesti, ali je pijača zmanjkala? Kaj še, za jesti in piti ni bilo ničesar. Kdor govori tudi o pojedini. Saj pa ste pravili, da vas je bilo 13 ob mizi. Seveda sem to rekel in tako je tudi bilo. Šlo se pa je za mizo, ki je stala v pisarni nekega advokata. 11 mojih upnikov se je tamkaj zbralo, 12. bil je odvetnik in 13. jaz. Po daljšem odmoru nadaljuje gospod svojo pripoved! Niti eden mojih upnikov ni dobil niti piškavega vinarja. Res, bila zgodila se je za vse velika nesreča.

Orožnik in aretiranec oba mrtva. Sežanski orožnik stražmojster Edvard Žitko, 40 let star, dobil je od svojega poveljstva povelje, da naj skuša zaslediti dva vojna dezerterja, ki sta okoli Divače nadlegovala ljudi s tatvinami. Stražmojster je storil, kakor mu je bilo zaukazano in je tudi oba ptička aretiriral. Gnal ju je v Povir k županstvu. Tamkaj ju je vpriču župana začel preiskovati. Ko je segel enemu teh lopovov v nahrbtnik, da bi pogledal, kaj da se v njem nahaja, je aretiranec hipoma potegnil bajonet iz nožnice in ga zasadil orožniku v prsi. Ta je omahnil in se skoraj zgrudil na tla. V zadnjem trenutku pa je zbral vse svoje moči, potegnil revolver iz toka in ustrelil. Zadel je onega naravnost v srce, da se je takoj zgrudil na tla in v par trenutkih izdihnil. Takoj nato je padel orožnik sam in obležal mrtev na tleh. Druga aretiranca so izročili vojaški oblasti. Orožnik zapuša vdovo in otroke.

Kolera in lakota v Petersburgu. Berlin, 31. julija. Kakor se poroča, je poveljnik v Petersburgu prepovedal bivanje v mestu vsem onim prebivalcem, ki niso neobhodno navezani na mesto, ker je vsled kolere in lakote položaj v Petersburgu obupen. Na pokopališčih je na tisoče nepokopanih mrličev.

Koliko Amerikancev je v vojski? Berlin, 1. avgusta. „Baseler Nachrichten“ poročajo, da je v prvi bojni črti kakih 120—150 tisoč Amerikancev.

Viktoria varstveni ključki so zopet za dobiti in sicer v različnih tipih. Natančneje v našem oglasu, vendar opozarjamo, da so cene veljavne do konca avgusta, ker je povišanje cen predstoječe. Ključki za omare se ne izdelujejo.

Gospodarske stvari.

Kaj mora vedeti vsaki kmet o zbiranju gnojta ter gnojnice in o ravnanju z njima.

Po Leopoldu Stockerju.

Konec.

Zategadelj zaslužio temeljna pravila za ravnanje s hlevskim gnojem največjo pozornost. Ni pa dovolj, da se samo upoštevajo, morajo se tudi posnemati.

1. Skrbi za to, da se na gnojišču gnojilne snovi ne izcejaajo. Najumestnejše je, če se gnojnišče tlaka. Ako nimaš neprodornega tlaka, tedaj vsaj navozi poštno plast ilovnate zemlje na tla gnojnišča. Ilovica popije pronicujočo gnojnico in zabrani večje izgube. Ta plast ilovice se zvozi z drugim gnojem vred na polje in se nadomesti zopet z novo.

Samoposebi umevno je, da je treba zabraniti izgube vsled pocejanja v zemljo, ker spadajo gnojilne snovi na polje ali travnik. Deževnica, ki pada na gnoj-